



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **Ing. L. V.,**
bytem X
doručovací adresa X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25. 4. 2023, č. j. X

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasně podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2023, č. j. X (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“), a s přihlédnutím k nařízení Evropského

parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále též „nařízení č. 883/2004“) zamítla žádost o zvýšení starobního důchodu.

II. Napadené rozhodnutí

2. Napadeným rozhodnutím žalovaná rozhodla o zamítnutí námitek žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí.
3. Žalobce v námitkách uvedl, že podal žádost o revizi odpracované doby, nežádal přímo o zvýšení důchodu. Žalovaná se touto otázkou vůbec nezabývala a ani neposkytla kopie požadovaných dokladů, na základě nichž tvrdí, že žalobce byl společností, kde byl zaměstnán, odhlášen z evidence. Žalobce poslal potvrzení o odpracovaných letech, ale ani tento důkaz nebyl vzat v úvahu. Žalovaná tvrdí skutečnosti o vyřazení žalobce z evidence v daném období, které není schopna prokázat. Podle žalobce je důkazní břemeno na straně žalované.
4. Žalovaná v napadeném rozhodnutí shrnula, že žalobci byl přiznán starobní důchod, přičemž pro nárok a pro stanovení výše procentní výměry starobního důchodu mu byla započtena doba pojištění v rozsahu 31 roků a 324 dnů.
5. Dále žalovaná shrnula, že na základě podání žalobce označeného jako „Žiadosť o revíziu odpracovanej doby pre výpočet dochodku“ provedla šetření ohledně doby zaměstnání žalobce u společnosti SILESIA REAL s.r.o. a společnosti G&L INVEST s.r.o.
6. Z žalovanou provedeného šetření vyplynulo, že organizace G&L INVEST s.r.o. zaslala na Okresní správu sociálního zabezpečení Nový Jičín (dále jen „OSSZ Nový Jičín“) „Přehledy o vyměřovacích základech a pojistném malé organizace“ za období od 1. 4. 1996 do 31. 12. 2000, na základě nichž OSSZ Nový Jičín zpracovala a odeslala žalované evidenční list důchodového pojištění za uvedené období. V této souvislosti žalovaná prověřila i listiny předložené žalobcem, a to Potvrzení o zaměstnání od 1. 4. 1996 do 31. 8. 2004 a Zápis z valné hromady ze dne 15. 1. 2001. Žalovaná měla v evidenci stejnopis notářského zápisu z mimořádné valné hromady společnosti G&L INVEST s.r.o. ze dne 7. 2. 2001, v němž je mimo jiné uvedeno, že Ing. J. V. byl odvolán z funkce jednatele společnosti a byl jmenován jiný jednatel. K tomuto datu byl žalobce odhlášen z pojištění. Žalobce dle Přehledů o vyměřovacích základech a pojistném malé organizace figuroval za měsíc leden a únor 2001, avšak bez vyměřovacího základu, a od března 2001 nebyl v Přehledu veden. Uvedený zaměstnavatel byl veden v evidenci od 1. 4. 1996 do 31. 12. 2002. Období od 1. 1. 2001 do 31. 8. 2004 lze tedy podle žalovaného považovat za sporné, jelikož se nepodařilo prokázat zaplacení pojistného. Podle výpisu České zdravotní průmyslové pojišťovny není doba pojištění u uvedené společnosti vůbec evidována. Žalobce nepředložil žádné doklady potvrzující jeho příjmy za uvedené období, nebylo tedy možné prošetřit skutečný výkon výdělečné činnosti a vyhotovit evidenční list důchodového pojištění.
7. K době zaměstnání žalobce u společnosti SILESIA REAL s.r.o. žalovaná uvedla, že tato společnost neodvedla za žalobce v období od listopadu 2011 do prosince 2013 pojistné na důchodové pojištění. Žalobce byl v uvedené době současně zaměstnancem i jednatelem společnosti. Je-li zaměstnanec současně statutárním orgánem společnosti, nepovažuje se za dobu důchodového pojištění kalendářní měsíc, za který jeho zaměstnavatel neodvedl pojistné na důchodové pojištění. Žalobci proto nemohla být započtena doba pojištění v období od 1. 11. 2011 do 31. 12. 2013.

8. Žalovaná na základě uvedeného konstatovala, že námitkám žalobce nebylo možno vyhovět. Proto byly námitky žalobce zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

III. Žaloba

9. Žalobce uvedl, že v roce 2015 požádal OSSZ Nový Jičín o přiznání invalidního důchodu, který mu však přiznán nebyl z důvodu, že nesplňuje požadavky. Žalobce měl být odhlášen z evidence společností G&L INVEST s.r.o. v roce 2001, podle záznamů žalobce je však jasné, že pracoval minimálně do roku 2004. Mezitím se žalobce stal starobním důchodcem, přičemž mu při výpočtu důchodu nebylo započteno 8 odpracovaných let. Žalovaná tvrdí, že za žalobce nebyly uhrazeny odvody. Žalobce jako zaměstnanec ale neodpovídá za zaměstnavatele, že za svého zaměstnance neodvedl sociální pojištění.
10. Rozhodnutí o přiznání dávky důchodového pojištění je orgán sociálního zabezpečení povinen vydat nejpozději do 90 dnů ode dne zahájení řízení. Žalobce však v této lhůtě neobdržel rozhodnutí, až dne 5. 2. 2023 mu bylo doručeno prvostupňové rozhodnutí. Žalovaná v prvostupňovém rozhodnutí nesprávně posoudila odpracované roky, k nimž žalobce doložil dokument od bývalého zaměstnavatele. ČSSZ žalobci nedoložila kopie dokumentů, které žádal a které měl zaměstnavatel při odhlašování jeho osoby z evidence dodat na příslušnou OSSZ. Žalobce prokázal odpracované roky a ČSSZ neprokázala svá tvrzení. Důkazní břemeno tedy zůstává na straně ČSSZ. Žalovaný se podle žalobce nevypořádal s navrženým důkazním prostředkem, čímž došlo k procesní vadě.
11. V doplnění žaloby žalobce uvedl, že v napadeném rozhodnutí se žalovaná nezaobírala meritem věci, a to uznáním odpracovaných let na základě předložených důkazů. Žalovaná uvedla, že žalobce byl dne 7. 2. 2001 odvolán z funkce jednatele a odhlášen z evidence. Žalobce však byl pouze odvolán z funkce jednatele a přeřazen z funkce ředitele na obchodního zástupce, byl tedy nadále zaměstnán. Pracovní poměr žalobce byl potvrzen na mimořádné valné hromadě. Žalovaná se snaží vyhnout odpovědnosti za své pochybení, přitom však musí mít v evidenci doklady o rozvázání pracovního poměru, evidence důchodového pojištění, odpracované roky atd. Tyto doklady žalobci nepředložila, je proto důvodné se domnívat, že v evidenci neexistují.
12. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

13. Žalovaná ve svém vyjádření shrnula dosavadní průběh řízení, uvedla, že žalobce podal žalobu proti prvostupňovému rozhodnutí a konstatovala, že správně žalobu lze podat až proti rozhodnutí o námitkách.
14. Žalovaná proto navrhla, aby žaloba byla jako nedůvodná odmítnuta.

V. Replika žalobce

15. Žalobce v replice především uvedl, že spor je veden o uznání odpracované doby, kde OSSZ Nový Jičín i žalovaná shodně uvádí, že jej zaměstnavatel odhlásil z evidence. Žalobce od roku 2015 urgoval OSSZ Nový Jičín i žalovanou, aby mu svá tvrzení doložili. Už v roce 2015 bylo žalobci sděleno OSSZ Nový Jičín, že dokumenty k odhlášení z evidence skartovali.

VI. Průběh ústního jednání

16. Krajský soud nařídil ve věci jednání na den 28. 11. 2024.
17. Žalobce shrnul obsah žaloby. Zdůraznil, že OSSZ Nový Jičín mu nepředložila listiny, na základě kterých byl odhlášen ze sociálního pojištění bývalým zaměstnavatelem. Nemůže být povinností žalobce dokládat, že u zaměstnavatele pracoval a že zaměstnavatel za žalobce nezákonně neodváděl sociální pojištění. Žalobce doložil OSSZ Nový Jičín zápisy z valné hromady, z nichž vyplývá, že byl u zaměstnavatele nadále zaměstnán.
18. Žalovaná uvedla, že doba zaměstnání není totožná jako doba pojištění, co se týká prokázání doby pojištění. Pokud není osoba nemocensky pojištěna z titulu zaměstnání a není za ni odváděno sociální pojištění, pak není účastna sociálního pojištění. Důkazní břemeno leží vždy na žadateli o důchod. ČSSZ není povinna zajišťovat, aby organizace odváděla za zaměstnance sociální pojištění jako takové. ČSSZ je povinna prošetřit listiny, které dodatečně doloží žadatel o důchod, a v případě, že má žadatel nárok na zvýšení důchodu z důvodu dodatečně uznané odpracované doby, je vydáno rozhodnutí o zvýšení důchodu. Pokud doloženými doklady není dodatečně prokázána další doba pojištění, rozhodne ČSSZ o nepřiznání zvýšení důchodu. ČSSZ se snažila šetřit doby pojištění žalobce, avšak u zdravotní pojišťovny nebyla předmětná doba vůbec evidována jako doba pojištění. Za uvedené doby nebyly předloženy ani listiny prokazující výdělky žalobce. Proto není možné provést přepočty za požadované doby pojištění a zvýšit starobní důchod žalobce.
19. Soud provedl dokazování listinou – potvrzením od společnosti G&L INVEST s.r.o. o zachování pracovního poměru žalobce do 31. 8. 2004.
20. V rámci závěrečného návrhu žalobce zdůraznil, že není prokázáno, že byl v roce 2001 odhlášen z evidence důchodového pojištění. Žalobci by proto měla být sporná doba započítána do odpracovaných let a mělo by dojít k přepočtu výše starobního důchodu. Žalovaná konstatovala, že v inkriminovaných obdobích nebylo za žalobce odvedeno ani nemocenské ani sociální pojištění, a proto navrhuje zamítnutí žaloby.

VII. Posouzení věci krajským soudem

21. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.)), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
22. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
23. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
24. Předmětem podané žaloby je posouzení, zda žalovaná postupovala v souladu se zákonem, když žalobci v souvislosti s výpočtem starobního důchodu nezapočítala jako dobu účasti na důchodovém pojištění období, o němž žalobce tvrdí, že byl stále

zaměstnán ve společnosti G&L INVEST s.r.o. a období, kdy byl žalobce zaměstnán u společnosti SILESIA REAL s.r.o.

25. Co se týče zaměstnání žalobce ve společnosti G&L INVEST s.r.o., žalovaná vycházela z toho, že žalobce byl u tohoto zaměstnavatele pojištěn od 1. 4. 1996 do 31. 12. 2000, což vyplývá z osobního listu důchodového pojištění. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že OSSZ Nový Jičín provedla šetření z podkladové dokumentace předložené společností G&L INVEST s.r.o., a na základě ní zpracovala evidenční list důchodového pojištění žalované, resp. provedla jeho rekonstrukci. V Přehledech o vyměřovacích základech a pojistném malé organizace žalobce figuroval i v měsících leden a únor 2001, avšak bez vyměřovacího základu, a od března 2001 v Přehledu veden nebyl. Podle zjištění OSSZ Nový Jičín byl žalobce z evidence odhlášen dne 7. 2. 2001.
26. Krajský soud má za to, že zjištění OSSZ Nový Jičín korespondují se zápisem z mimořádné valné hromady společnosti G&L INVEST s.r.o., která se konala dne 7. 2. 2001. Ze zápisu vyplývá, že obchodní podíl žalobce v této společnosti byl rozdělen na ostatní společníky, a žalobce byl valnou hromadou odvolán z funkce jednatele této společnosti. Žalobcem předložený zápis z valné hromady konané dne 15. 1. 2001 předchází mimořádné valné hromadě konané dne 7. 2. 2001. Na valné hromadě dne 15. 1. 2001 byl sice žalobce od téhož dne určen jako zodpovědný společník za obchodní aktivity, z toho však nijak nevyplývá jeho další role ve společnosti poté, co následně dne 7. 2. 2001 převedl svůj obchodní podíl ve společnosti na ostatní společníky a byl odvolán z funkce jednatele. V žádném případě z toho nelze jednoznačně usuzovat na to, že byl žalobce ve společnosti G&L INVEST s.r.o. zaměstnán až do 31. 8. 2004, jak tvrdí.
27. Žalobce sice rovněž doložil Potvrzení o zaměstnání, podle něhož byl u společnosti G&L INVEST s.r.o. zaměstnán od 1. 4. 1996 do 31. 8. 2004 jako ředitel a obchodní zástupce. OSSZ Nový Jičín však v rámci výsledků šetření uvedla, že zaměstnavatel G&L INVEST s.r.o. byl veden v evidenci od 1. 4. 1996 do 31. 12. 2002. Rovněž OSSZ Nový Jičín požádala Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnu o výpis dob pojištění žalobce, avšak ze zaslaného potvrzení vyplynulo, že doba pojištění u společnosti G&L INVEST s.r.o. není vůbec evidovaná. Proto je doba zaměstnání žalobce u společnosti G&L INVEST s.r.o. sporná i přes předložení Potvrzení o zaměstnání. Ani žalobcem předložené potvrzení společnosti G&L INVEST s.r.o. o tom, že byl žalobci zachován pracovní poměr u této společnosti až do dne do 31. 8. 2004 rovněž samo o sobě neprokazuje, že za žalobce bylo v období od března 2001 do srpna 2004 odváděno sociální pojištění a že byl v evidenci přihlášen.
28. K tomu soud dále uvádí, že žalovaná prostřednictvím OSSZ Nový Jičín zajistila maximum podkladů pro to, aby mohlo být uznáno období zaměstnání od 1. 4. 1996 do 31. 12. 2000 jako doba pojištění. Nakonec žalovaná na základě podkladů uznala dobu pojištění od 1. 4. 1996 do 7. 2. 2001. Žalobce však tvrdí období delší a dokládá rozporné podklady, přičemž informace v nich uvedené nemají žádnou oporu v podkladech zjištěných OSSZ Nový Jičín. Žalovaná, resp. OSSZ Nový Jičín jsou ve svých zjištěních omezeny tím, co jim v minulosti poskytli zaměstnavatelé žalobce, popř. žalobce sám. To však neznamená, že by žalovaná či OSSZ musely aktivně vyhledávat další podklady, na základě kterých prokážou, že údaje v jejich evidenci jsou pravdivé, a to jen proto, že žalobce nyní doložil rozporné podklady. Je proto v zásadě na žalobci, aby případně

doložil další listiny, které věrohodným způsobem vyvrátí vzniklý rozpor v době důchodového pojištění.

29. Co se týče zaměstnání žalobce ve společnosti SILESIA REAL s.r.o., jedná se o sporné období od 1. 11. 2011 do 31. 12. 2013. Žalovaná posoudila účast žalobce na důchodovém pojištění podle ustanovení § 11 odst. 2 věty třetí zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31. 12. 2013. Podle tohoto ustanovení se *za dobu pojištění uvedenou v odstavci 1 písm. a) u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a), f), w) a x) nepovažuje kalendářní měsíc, za který jejich zaměstnavatel neodvedl pojistné, které byl povinen odvést, je-li tímto zaměstnavatelem obchodní společnost nebo družstvo a tyto osoby byly v takovém kalendářním měsíci současně společníky této společnosti anebo členy statutárního orgánu nebo dozorčí rady této společnosti nebo družstva; pro účely části věty před středníkem se za dlužné pojistné nepovažuje dlužné penále.*
30. Žalobce spadá pod definici osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a), f), w) a x), zároveň ve věci není sporné, že společnost SILESIA REAL s.r.o. za žalobce v uvedeném období neodvedla pojistné. Není sporné ani to, že žalobce byl v období od 22. 9. 2008 do 8. 7. 2014 jednatelem této společnosti, jak vyplývá z obchodního rejstříku.
31. Není přitom pravdou, že žalobce neodpovídal za svého zaměstnavatele, že za něj neodváděl sociální pojištění. Uvedené ustanovení bylo takto konstruováno právě proto, že jednatel jako statutární orgán společnosti je odpovědný za její chod a potažmo i za to, aby bylo řádně odvedeno pojistné na důchodové zabezpečení. Pokud byl žalobce v téže době jednatelem i zaměstnancem, mohl z pozice jednatele ovlivnit uhrazení pojistného a nebylo by spravedlivé, aby požíval ochrany jako „běžní“ zaměstnanci, kteří jednatelem nebyli a skutečně uhrazení pojistného zaměstnavatelem nemohli nijak ovlivnit. Uvedené ustanovení je tedy sankcí pro vymezené osoby za to, že byla porušena platební povinnost.
32. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaná ohledně sporné doby pojištění, když žalobce pracoval pro společnost SILESIA REAL s.r.o., postupovala správně ve smyslu ustanovení § 11 odst. 2 věty třetí zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31. 12. 2013. Proto žalovaná nepochybila, když období od 1. 11. 2011 do 31. 12. 2013 žalobci nezapočetla do doby důchodového pojištění.

VIII. Závěr a náklady řízení

33. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalované nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, v odůvodnění rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaná vycházela, skutková zjištění jsou přehledně a srozumitelně uvedena a vyplývají z uvedených důkazů. Skutkový stav věci byl zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
34. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

35. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti
a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.
36. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne

jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. prosince 2024

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce